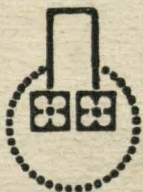

2674.

~~~~~

STATUT
EMERYTURY
dla urzędników i służ
KASY OSZCZĘDNOŚCI
miasta Przemyśla.

PRZEMYŚL.

Nakładem Kasy Oszczędności miasta Przemyśla.
Odbito czcionkami drukarni Jana Łazora.

~~~~~

STATUT EMERYTURY

dla

URZĘDNIKÓW I SŁUG KASY OSZCZĘDNOŚCI MIASTA PRZEMYŚLA.

Wstęp.

Dla zabezpieczenia urzędnikom i sługom przemyskiej Kasy oszczędności stałą płacę pobierającym, utrzymania na wiek podeszły lub na wypadek ich niezdolności do dalszej służby niepochozącej z ich własnej winy niemniej dla zapewnienia utrzymania ich wdowom i dzieciom przeznaczony jest fundusz emerytury utworzony uchwałą Wydziału Kasy oszczędności z 3 go września 1887 zatwierdzoną rozporządzeniem ck. Namiestnictwa z dnia 10 października 1890 L. 57193. —

§ 1.

Fundusz emerytalny.

Fundusz emerytalny składa się z kapitału żelaznego przechowanego w Kasie oszczędności oddzielnie jako fundusz emerytalny, który według zamknięcia rachunkowego za rok 1907 wynosi 65.782 Kor 43 hal.

Do funduszu emerytalnego wpływać będą następne dochody.

- 1) Wydział Kasy oszczędności będzie za przyzwoleniem politycznej Władzy krajowej przekazywał do funduszu emerytury corocznie z czystego zysku kwotę 3000 Koron tak długo, dopóki ten fundusz nie wzrośnie tak, że dalsze wpłaty wedle uznania Wydziału staną się zbytecznymi. —

- 2) Każdy urzędnik i sługa Kasy oszczędności pobierający miesięczną lub roczną płacę winien uiścić do funduszu emerytalnego opłatę wstępną w wysokości jednomiesięcznej płacy w dwunastu miesięcznych ratach. —
- 3) Każdy urzędnik i sługa otrzymujący podwyższenie płacy, dodatek pięcioletni lub osobisty uiszcza do funduszu emerytalnego w tenże sposób jednorazową opłatę w kwocie odpowiadającej różnicy pomiędzy ostatnią a nowo przeznaczoną płacą miesięczną. —
- 4) Po zaspokojeniu wkładki w ust. 2 postanowionej uiszcza każdy urzędnik i sługa Kasy oszczędności do funduszu emerytury 4 % od swej płacy z doliczeniem do takowej dodatków pięcioletnich i osobistych a po zaspokojeniu opłaty w ust. 3. przewidzianej także 4 % od przyznanego podwyższenia. —
- 5) 4 % od płac przywiązanych do posad opróżnionych przez czas ich opróżnienia, który to dodatek, spłaci Kasa oszczędności z rachunku kosztów administracyjnych. —
- 6) Dochody przygodne. —
- 7) Prowizye narosłe od kapitałów należących do funduszu emerytury.
- 8) Kary porządkowe nałożone na urzędników lub sługi Kasy oszczędności. —

§ 2.

Na spłatę przyznanych emerytur, pensyi wdowich i sierocych i należytości podatkowych użyte będą dochody funduszu emerytalnego w § 1. pod 1 do 8 wy-

liczone, a o ile takowe nie wystarczą, winien Wydział Kasy oszczędności na wniosek Dyrekcyi i za przyzwoleniem polit. Władzy krajowej z czystego zysku Kasy oszczędności w miarę wykazanej rzeczywistej potrzeby, o ile to ze względu na przepis § 5 statutu Kasy oszczędności będzie dopuszczalne przekazywać do funduszu emerytalnego sumę odpowiednio wyższą od kwoty w § 1. pod 1 oznaczonej, tak aby kapitał żelazny nie został naruszony. —

§ 3.

Kapitał żelazny.

Kapitał żelazny funduszu emerytalnego w § 1. wyszczególniony powiększa się:

- 1) z wpływów przygodnych przez Kasę oszczędności lub inną osobę na ten cel przeznaczonych.
- 2) z nadwyżki wszelkich innych dochodów tego funduszu. —

Kapitał żelazny jest nienaruszalny. —

§ 4.

Fundusz emerytalny jest własnością Kasy oszczędności i pozostaje pod zarządem Dyrekcyi tejże Kasy.

← Zasada zarządu ma być umieszczanie kapitału na hipoteki z pewnością pupilarną, zakupno papierów publicznych takich, które mogą być użyte na umieszczenie majątków sierocińskich lub złożenie na książeczki Kasy oszczędności, — →

Lokacya na własne książeczki wkładkowe Kasy oszczędności nie może jednak łącznie przewyższać kwoty 4000 (cztery tysiące) Koron. —

Prowizya od kapitału stanowiącego fundusz żelazny emerytury ma być bezzwłocznie kapitalizowaną, o ile nie zajdzie potrzeba użycia jej na emerytury i pensye wdowie. —

§ 5.

Z zarządu funduszu emerytury prowadzony będzie przez urzędników Kasy oszczędności rachunek oddzielny, a majątek jego ma być przechowany w skarbnicy Kasy oszczędności w ten sam sposób jak przechowuje się jej majątek. —

Ruch tego funduszu i stan jego z końcem każdego roku ma być wykazany Wydziałowi Kasy oszczędności wraz z rocznem zamknięciem ogólnem kasy oszczędności. —

Uprawnienie do emerytury.

§ 6.

Każdy urzędnik i sługa przemyskiej Kasy oszczędności obowiązany jest uiszczać do funduszu emerytalnego wpłaty niniejszem statutem postanowione od czasu przyznania mu płacy i nie ma w żadnym razie prawa do żądania zwrotu takowych.

Urzędnicy i słudzy przyjęci do pomocy tymczasowo lub na czas potrzeby są od korzystania z funduszu emerytury wyłączeni. —

§ 7.

Urzednicy i sluzdy Kasy oszczednosci pobierajacy miesieczna lub roczna plate, ktorzy wpłaty swoje na mocy tego statutu uiszczali a wstepujac w sluzbe Kasy oszczednosci 40 lat zycia nie ukończyli, nabywaja prawo do emerytury po 9 latach sluzby przy Kasie oszczednosci w Przemyslu nieprzerwanie odbytej.

Sluzba liczy sie od dnia przyznania stalej plycy i opłaty wkładek do funduszu emerytury. —

§ 8.

Emerytura wymierza sie od pobieranej plycy z dodatkami piecioletnimi i dodatkiem osobistym, ktore do plycy sie doliczaja. — Od innych emolumentów emerytura wymierzona nie bedzie. —

§ 9.

Emerytura wymierza sie wedle lat rzeczywistej nieprzerwanej sluzby ktora ma sie liczyc wedlug ostatniego ustępu § 7 i 12 tego statutu. —

Urzednikom i slugom w sluzbie Kasy oszczednosci pozostajacym a do funduszu emerytalnego dotad nie nalezacym, moze Wydzial Kasy oszczednosci na wniosek Dyrekcyi za zezwoleniem politycznej Wladzy krajowej wliczyc do emerytury cala liczbe, lub pewna czesc lat sluzby przy Kasie oszczednosci rzeczywiscie spdzonych lecz tylko za dodatkowem wpłaceniem wkładek statutowych obliczonych wedle wysokosci plycy rzeczywiscie pobieranej. —

Te wkładki wolno Wydziałowi na wniosek Dyrekcyi zniżyć do połowy i rozłożyć na stosowne raty.

§ 10.

Wydziałowi Kasy oszczędności przysłuży nadto prawo na wniosek Dyrekcyi i za zezwoleniem politycznej Władzy krajowej:

- a) przyjętemu urzędnikowi nadać prawo do emerytury pomimo ukończonego 40 roku życia. —
- b) urzędnikom i sługom z innej służby publicznej przechodzącym policzyć do emerytury pewną ilość lat dawnej służby, jednakże niewięcej, jak lat dziewięć, i to za dodatkowem wpłaceniem do funduszu emerytury statutowych wkładek obliczonych wedle wysokości pierwszej przyznanej płacy.

§ 11.

Każdy urzędnik i sługa przemyskiej Kasy oszczędności mający prawo do emerytury otrzyma pod warunkami w tym statucie ustanowionymi jako dożywotnią emeryturę. —

- 1) po wysłużonych latach dziewięciu 36 % rzeczywistej pobieranej i dodatków pięcioletnich i osobistych wedle § 8. policzyć się mających
- 2) w dalszych latach po 2 ½ % tejże płacy za każdy rok służby, zaś za każdy rok następny w służbie spędzony po 2 ⅓ % do tejże płacy — tak iż po skończonych 36 latach służby pobierać będzie jako emeryturę całą płacę z pięciolecia i ewentualnymi dodatkami osobistymi. —

§ 12.

Przy obliczaniu czasu służby liczone będą ułamki ostatniego roku przenoszące sześć miesięcy za pełny

rok służby; czas nie dochodzący 6 miesięcy nie będzie liczony. —

Przy obliczeniu emerytury będą pominięte ułamki koron.

Emerytura jest płatna z góry od pierwszego dnia miesiąca po zamknięciu pobieranej płacy.

§ 13.

Urzędnik lub sługa może przejść na emeryturę:

- 1) jeżeli ukończył 36 lat służby. —
- 2) jeżeli przed ukończeniem 36 lat służby w każdym jednak razie po ukończeniu 9 lat służby § 7 nin. statutu z powodu ułomności fizycznej lub umysłowej świadectwem dwóch lekarzy przez Dyрекcyę Kasy oszczędności w tym celu wydelegowanych zgodnie za niezdolnego do pełnienia dalszej służby uznany zostanie.
- 3) jeżeli bez żadnego przewinienia i wbrew własnej woli przed ukończeniem 36 letniej służby uwolniony będzie.

§ 14.

Urzędnik lub sługa Kasy oszczędności przeniesiony w stan czasowego spoczynku w wypadkach w § 13 ustęp 2 i 3 przewidzianych, może być wezwany do ponownego objęcia obowiązków służbowych w następujących wypadkach:

- a) jeżeli co do urzędnika, który z powodu ułomności fizycznych lub umysłowych kwieszkowany został (§ 13 ust. 2). — stwierdzi orzeczenie dwóch w tym celu przez Dyрекcyę Kasy delegowanych lekarzy, że ów urzędnik odzyskał zu-

pełną zdolność do wykonywania obowiązków służbowych.

- b) jeżeli Kasa oszczędności potrzebować będzie usług urzędnika skwieskowanego, według §. 13 ust. 3 a zdolność do służby takiego urzędnika, w razie potrzeby tego stwierdzoną zostanie przez dwóch w tym celu przez Dyrekcyę Kasy delegowanych lekarzy. —

W wypadkach pod a) i b) winien kwieskowany urzędnik wezwaniu Dyrekcyi Kasy, wydanemu za zezwoleniem Wydziału Kasy, zadość uczynić pod rygorem utraty prawa do poboru emerytury. —

W razie ponownego spensjonowania takiego urzędnika czas kwiescencji ma być wliczony przy wymiarze emerytury. — (§ 9) jeżeli ów urzędnik po reaktywowaniu go w służbie pełnił co najmniej przez dwa lata obowiązki służbowe. —

§ 15.

Urzędnik lub sługa, który z powodu ułomności powyższym sposobem udowodnionej lub z innego powodu bez własnej winy i wbrew swej woli po wysłużeniu 4 lat — a przed ukończeniem 9 letniej służby uwolniony będzie, otrzyma 3 miesięczną płacę tytułem odprawy. —

Utrata emerytury.

§ 16.

Prawo emerytury utracą urzędnik lub sługa:

- 1) jeżeli z własnej woli bez udowodnienia niezdolności do służby i przed czasem nadającym mu

prawo do całej emerytury służbę Kasy oszczędności porzuci. —

- 2) jeżeli z powodu przewinienia w drodze dyscyplinarnej ze służby został wydalony i utratę emerytury w całości lub w części przeciw niemu orzeczono.
- 3) jeżeli wyrokiem sądowym za zbrodnię pospolitą lub popełnioną w chęci zysku lub za przestępstwo popełnione w chęci zysku, lub przeciw publicznej obyczajności został zasądzony.

W wypadkach uwzględnienia godnych: jeżeli rodzina zasądzanego pozostała w nędzy i jeżeli czyn karygodny nie został popełniony na szkodę Kasy oszczędności, może Wydział na wniosek Dyrekcyi i za zezwoleniem politycznej Władzy Krajowej przyznać niewinnej rodzinie zasądzanego zaopatrzenie w wysokości bądź całej bądź częściowej emerytury. —

Prawa wdów i sierót do emerytury.

§ 17.

Wdowy po urzędnikach lub sługach przemyskiej Kasy oszczędności mają prawo do pensyi wdowiej:

- a) jeżeli zmarły małżonek sam nabył prawo do emerytury lub takową już pobierał i prawa do emerytury nie utracił.
- b) jeżeli urzędnik lub sługa Kasy oszczędności nie zawarł ślubów małżeńskich po 60 roku życia — albo już po przeniesieniu w stan spoczynku. —
- c) jeżeli wdowa żyła ze zmarłym mężem swym w związku małżeńskim aż do jego śmierci lub

w sądowej seperacyi bez jej własnej winy. Każdy urzędnik winien jest donieść Dyrekcyi o zawarciu ślubów małżeńskich, zaś sługa winien uzyskać zezwolenie Dyrekcyi na ich zawarcie. —

§ 18.

Wdowa po urzędniku lub słudze otrzymuje jako pensję wdowią połowę emerytury tej jaką mąż jej pobierał, lub do jakiej w dniu śmierci nabył prawo i to wdowa po urzędniku co najmniej w kwocie 600 koron rocznie. —

§ 19.

Jeżeli zmarły mąż nie nabył jeszcze prawa do emerytury, wtedy wdowa tytułem odprawy będzie miała wypłaconą połowę rocznej płacy męża z dodatkami pięcioletnimi i osobistymi. —

Taką samą odprawę otrzymują wszystkie nieletnie i niezaopatrzone sieroty (a nie każda z osobna.) jeżeli ich matka nie żyje lub jeżeli pozostawała w czasie śmierci urzędnika w sądowej seperacyi z jej winy orzeczonej.

§ 20.

Wdowa po urzędniku lub słudze traci prawo do pensyi wdowiej:

- 1) jeżeli wstąpi powtórnie w związki małżeńskie od dnia zawarcia ślubu.
- 2) jeżeli przez kompetentną Władzę stwierdzone zostanie, że prowadzi życie niemoralne. —
- 3) jeżeli za zbrodnię pospolitą lub przestępstwo w chęci zysku popełnione zasądzoną została.

W wypadku straty pensji wdowiej z powodu powtórnego zamaż pojęcia, może Wydział na wniosek Dyrekcyi przyznać wdowie na jej żądanie z funduszu emerytalnego tytułem odprawy jednorazową kwotę nie przywyszczającą jej jednorazowej pensji wdowiej.

§ 21.

Dzieci ślubne po zmarłych urzędnikach i sługach, którzy nabyli prawo do emerytury otrzymają datek zaopatrzenia (sierociński) do ukończonego 24 roku życia :

- 1) na wypadek jeżeli matka ich lub macocha otrzymuje pensję wdowią, a sierot tych jest więcej jak troje, połowę emerytury, jaką ich ojciec pobierał, lub do jakiej w dniu śmierci nabył prawo w równych częściach. — Gdyby ich pozostało troje, lub mniej jak troje, otrzymuje każde z nich $\frac{1}{6}$ część emerytury ojcowskiej. —
- 2) Gdy sieroty po urzędniku lub słudze pozostałe nie mają matki ani macochy, lub gdy ta matka lub macocha niema prawa do pensji wdowiej, natenczas otrzymują, jeżeli ich tylko czworo lub mniej jak czworo, każde z nich $\frac{1}{4}$ część emerytury, do jakiej ojciec ich nabył prawo — jeżeli ich zaś jest więcej jak czworo natenczas otrzymują całą emeryturę do jakiej ojciec nabył prawo, w równych częściach.
- 3) Dodatek dla sierót wedle powyższych ustępów wymierzony, nie może przenosić 300 Koron rocznie na jedno dziecko. —

Do sierót pozostałych liczą się tylko te dzieci, które w dniu śmierci ojca nie przykroczyły wieku do wsparcia sierocińskiego ich uzdalniającego.

- 4) Gdy matka lub macocha pobierająca pensję wdowią umrze lub utraci prawo do pensji wdowiej, natenczas do dnia jej śmierci względnie od dnia utraty pensji otrzymają dzieci zamiast poprzednio pobieranego datku sierocińskiego, datek sierociński wedle zasad powyższego ustępu 2 należny.
- 5) jeżeli, które z dzieci datek pobierających umrze, lub prawo dalszego poboru utraci, dzieci zaś pobierających datek jest więcej jak troje, a datek każdego z nich nie dochodzi 300 Koron, przyrasta część opróżniona reszcie rodzeństwa do wsparcia uprawnionej, aż do kwoty 300 koron dla każdego z nich.

§ 22.

Sierota traci zaopatrzenie:

- 1) w razie zawarcia ślubów małżeńskich lub w razie uzyskania samoistnego stanowiska wyposażonego co najmniej w wysokości pobieranego datku zaopatrzenia.
- 2) jeżeli zostanie zasądzoną za zbrodnię pospolitą lub za przestępstwo popełnione w chęci zysku. —
- 3) jeżeli przez kompetentną Władzę stwierdzone zostanie, że prowadzi życie niemoralne.

Zasiłek na kosztą pogrzebu.

§ 23.

Dla każdego urzędnika i sługi Kasy oszczędności zmarłego w czynnej służbie lub w stanie spoczynku należy się bez ujmy wszystkich innych niniejszym statutem zapewnionych poborów — kwartał pozgonny

w wysokości potrójnej miesięcznej płacy zmarłego wraz z dodatkami pięcioletnimi i osobistymi względnie potrójnej miesięcznej emerytury. —

Kwartał pozgonny przeznaczony na pokrycie kosztów słabości i pogrzebu zmarłego przyznaje i wypłaca Dyrekcyja bądź do rąk pozostałej wdowy, bądź do rąk pozostałego potomstwa, bądź do rąk osoby, którą wedle okoliczności za uprawnioną do tego uzna.

Sposób wypłaty emerytury.

§ 24.

Emerytura urzędników i sług, pensye wdowie i datki dla sierót będą wypłacone dnia 1-go każdego miesiąca z góry za kwitem przez proboszcza lub duszpasterza właściwego potwierdzonym, iż emeryt wdowa lub dziecko przy życiu się znajduje.

§ 25.

O nadaniu emerytury, pensyi wdowiej i datku sierocińskiego, o ich wysokości i utracie orzeka na wniosek Dyrekcyi, Wydział Kasy oszczędności. —

Dyrekcyi przysługują prawo uchwalania emerytury prowizorycznie z zastrzeżeniem potwierdzenia przez Wydział. —

§ 26.

Niniejszy statut nie ma zastosowania do tych urzędników lub sług Kasy oszczędności, którzy przed zatwierdzeniem tego statutu przez polit. Władzę Krajową we Lwowie na podstawie przed tem obowiązujących przepisów skwieskowani lub spensyonowani zostali. —

POSTANOWIENIE KOŃCOWE.

O ile wedle powyższych przepisów tego statutu dla urzędników i sług tudzież wdów i sierót po tychże nie wchodzi w zastosowanie korzystniejsze przepisy aniżeli w ustawie z dnia 16 grudnia 1906 l. 1/907 dzpp. postanowione — zabezpiecza Kasa oszczędności miasta Przemyśla swoim urzędnikom i sługom tudzież ich wdowom i sierotom w myśl § 3. cyt. ust. wszystkie te świadczenia, które w §§ 6—19 i 25—27 tejże ustawy są unormowane przy zaistnieniu ustawowych warunków — a to w sposób i w wysokości w ustawie tej przewidziany. —

Wobec tego postanowienia statutu zostające z ustawą z 16/12 1906 N: 1,07 dzpp. — w sprzeczności, tracą moc obowiązującą; w szczególności nie może być prawo do żądania tych świadczeń zawisłe od surowszych warunków aniżeli są w ustawie z 16/12 1906 l. 1/07 unormowane. —

Kasa oszczędności miasta Przemyśla nadto zobowiązuje się ustawowo uznać prawa do wliczenia (Anwartschaften) lub w myśl § 31 cyt. ust. wliczalne lata za wpłatą sum obliczonych wedle zasad państwowego instytutu pensyjnego, przyjąć.

Zarazem zobowiązuje się Kasa oszczędności miasta Przemyśla po zawarciu umowy służbowej — jak też po każdorazowej zmianie poborów służbowych wliczalnych przy wymiarze pensyi, płacy wdowiej itp. — w ciągu 4 tygodni a na uzasadnione żądanie i po upływie tego czasokresu — swoim urzędnikom i sługom lub tychże spadkobiercom w myśl § 3 ust. z 16/12 1906 Nr. 1,07 wliczalne pobory przy zaznaczeniu rodzaju czynności — na piśmie zapodać.

Na wypadek przejścia ubezpieczonego funkcyj-
naryusza Kasy oszczędności miasta Przemyśla do
państw. Instytutu pensyjnego lub innego zastępczego
Zakładu, zobowiązuje się Kasa oszczędności miasta
Przemyśla do przekazania takiej sumy, która równą
jest rezerwie premiowej, jakoby dla tegoż ubezpieczo-
nego w państw. Instytucie pensyjnym wedle zasad
ustawowych miała być zebrana. —

W razie ustania obowiązku ubezpieczenia ubez-
pieczonego, zobowiązuje się Kasa oszczędności miasta
Przemyśla do przekazu w myśl art. 43 l. 3 i art. 44
rozp. min. — z 22/2 1908 Nr. 42 dzpp. —

Rozstrzygnięcie sporów co do roszczeń umownych
funkcjonaryuszy zobowiązanych do ubezpieczenia,
z tytułu ubezpieczenia poborów lub wysokości tychże,
zastrzega się zwyczajnemu właściwemu Sądowi. —

Wszelkie należitości prawne i stemplowe od
umów pisemnych w przedmiocie ubezpieczenia spi-
sanych — ponoszą dotyczni funkcjonaryusze Kasy
oszczędności z własnych funduszów. —

XV. d. 3961/5.

Na mocy upoważnienia z 31 lipca 1903 l. 17288 c. k. Namiestnictwo uznaje w imieniu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych umowy służbowe prawomocnie zawarte na podstawie niniejszego statutu emerytalnego przez Kasę oszczędności miasta Przemyśla z jej funkcyonaryuszami podlegającymi ubezpieczeniu za umowy zastępcze po myśli §§. 64 i 66 ustęp końcowy ustawy z 16 grudnia 1906 D. u. p. Nr 1 ex 1907.

Z C. K. NAMIESTNICTWA

We Lwowie, dnia 11 listopada 1909.

Za c. k. Namiestnika
c. k. Namiestnictwo (L. S.)
Szeligowski mp.

L. XIII. a 1506/1 ex 1911.

Niniejszy statut emerytalny dla urzędników i służ Kasy oszczędności miasta Przemyśla zatwierdza c. k. Namiestnictwo, jako władza sprawująca nadzór nad Kasami oszczędności. —

Lwów 2 marca 1912.

Za c. k. Namiestnika
c. k. Namiestnictwo we Lwowie (L. S.)
Kadyi mp.

201-

